

1. 2. 2022

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Nové sazby cestovních náhrad pro rok 2022

S účinností od 1. ledna 2022 dochází podobně jako každý jiný rok k novému stanovení sazeb náhrad cestovních výdajů. Zvyšují se poměrně významně sazby tuzemského stravného. Zvyšují se i náhrady za použití silničního motorového vozidla, pakliže není užito pro pracovní cestu vozidla zaměstnavatele. Zvyšují se též náhrady za nákup benzínu či nafty, pokud zaměstnanec neprokáže skutečně placenou cenu pokladním blokem a bude se vycházet z vyhláškových úředních cen. Náhrada za kilowatthodinu elektrické energie při použití elektromobilů se naopak snižuje.

Jde o každoroční, pravidelnou změnu právní úpravy k 1. lednu, vyhlášenou ve Sbírce zákonů - tentokrát realizovanou Vyhláškou (Ministerstva práce a sociálních věcí) č. [511/2021](#) Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad. (V mimořádném termínu Ministerstvo práce a sociálních věcí případně upraví vyhláškou sazbu základní náhrady za používání silničních motorových vozidel, stravné nebo průměrnou cenu pohonných hmot, jakmile se podle údajů Českého statistického úřadu některá z cen ode dne účinnosti poslední úpravy obsažené ve vyhlášce zvýší nebo sníží alespoň o 20 %.)[\[1\]](#)

Minimální standardy stravného pro privátní sektor

Za každý kalendářní den pracovní cesty přísluší zaměstnanci soukromého sektoru od 1. 1. 2022 stravné nejméně ve výši:

- **99 Kč**, (to je o 8 Kč více než dosud - v r. 2021), trvá-li pracovní cesta 5 až 12 hodin,
- **151 Kč** (čili o 13 Kč více než dosud), trvá-li pracovní cesta déle než 12 hodin, nejdéle však 18 hodin,
- **237 Kč** (takže o 20 Kč více než v r. 2021), trvá-li pracovní cesta déle než 18 hodin.

Zaměstnavatel ze soukromého sektoru tedy může poskytovat stravné i v libovolně vyšší úrovni, než je předepsaná minimální výše stravného, nesmí však vyplácet stravné nižší, než je minimální úroveň stravného.

Intervaly stravného pro veřejný sektor

Za každý kalendářní den pracovní cesty přísluší zaměstnanci zaměstnavatele rozpočtového sektoru specifikovaného v ust. § 109 odst. 3 zákoníku práce ve výši:

- **99 až 118 Kč**, trvá-li pracovní cesta 5 až 12 hodin (dosud to bylo 91 až 108 Kč),
- **151 až 182 Kč**, trvá-li pracovní cesta déle než 12 hodin, nejdéle však 18 hodin (dosud to bylo 138 až 167 Kč),
- **237 až 283 Kč**, trvá-li pracovní cesta déle než 18 hodin (dosud to bylo 217 až 259 Kč).

Zaměstnavatel rozpočtového sektoru vždy poskytuje stravné ve výši, která musí odpovídat předepsanému rozpětí (intervalu), stravné nemůže být nižší, než jeho minimální předepsaná částka, ale ani vyšší než jeho předepsaná maximální částka.

Sčítání dob pracovních cest, je-li to pro zaměstnance výhodnější

Připomeňme v této souvislosti pravidlo dle ust. § 163 odst. 4 zákoníku práce. Při pracovní cestě, která spadá do 2 kalendářních dnů, se upustí od odděleného posuzování doby trvání pracovní cesty v kalendářním dnu, je-li to pro zaměstnance výhodnější.

Příklad:

Zaměstnanec vyjel na pracovní cestu ve úterý ve 12:45 hodin a vrátil se v noci na středu ve 2:00 hodin. První den byl na pracovní cestě 11 ¼ hodiny - měl by mít nárok na stravné v sazbě odpovídající 5 - 12 hodinám trvání pracovní cesty. Druhý den byl na pracovní cestě 2 hodiny - neměl by mít nárok na stravné. Pokud však neposuzujeme dobu trvání pracovní cesty odděleně, pak pracovní cesta trvala 13 ¼ hodiny - zaměstnanec má nárok na stravné v sazbě za odpovídající více než 12 až 18 hodinám trvání pracovní cesty.

Základní sazby za používání silničních motorových vozidel

Sazba základní náhrady za 1 km jízdy činí nejméně:

- u jednostopých vozidel a tříkolek 1,30 Kč (což je o 10 haléřů více než v r. 2021),
- u osobních silničních motorových vozidel 4,70 Kč, což o 30 haléřů více než v r. 2021).

Při **použití přívěsu** k silničnímu motorovému vozidlu se sazba základní náhrady za 1 km jízdy zvýší podle ust. § 157 odst. 4 zákoníku práce nejméně o 15 %. Základní náhrada u **nákladních automobilů, autobusů nebo traktorů** přísluší dle ust. § 157 odst. 5 zákoníku práce zaměstnanci nejméně **ve výši dvojnásobku sazby stanovené pro osobní silniční motorová vozidla**, tedy ve výši 9,40 Kč za 1 km jízdy.) *Tyto náhrady jsou příspěvkem na amortizaci.*

Průměrná cena pohonných hmot

Výše průměrné ceny za 1 litr pohonné hmoty činí:[\[2\]](#)

- **37,10 Kč** oproti předchozím 27,80 Kč (v době od 1. ledna 2021 do 18. října 2021) a 33,80 Kč (v době od 19. října do 31. prosince 2021)[\[3\]](#) za **1 litr benzínu automobilového 95 oktanů**,
- **40,50 Kč** oproti dosavadním 31,50 Kč za **1 litr benzínu automobilového 98 oktanů**,
- **36,10 Kč** oproti dosavadním 27,20 Kč za **1 litr motorové nafty**.

Stanoví se též průměrná cena, a to poněkud překvapivě jen: **4,10 Kč** oproti dosavadním 5,00 Kč za **1 kilowatthodinu elektřiny**.

Adolf Maulwurf

[1] Jak se stalo s účinností od 19. 10. 2021, pokud jde o cenu za 1 litr benzínu automobilového 95 oktanů. O tom >>>[zde](#).

[2] Cena pohonných hmot stanovená vyhláškou je pouze podpůrná. Zaměstnanec může požadovat proplacení pohonných hmot v cenách, za jaké je skutečně zakoupil, pokud k vyúčtování pracovní cesty připojí doklad o nákupu, z něhož je patrná souvislost s pracovní cestou (zejména časová, tedy nákup v přiměřené době před pracovní cestou nebo během ní). Pokud zaměstnanec tankoval vícekrát, může cenu dokládat více nákupními doklady, cena pro účely vyplacení cestovní náhrady se pak vypočítá aritmetickým průměrem zaměstnancem prokázaných cen. Jestliže však zaměstnanec hodnověrným způsobem cenu pohonné hmoty zaměstnavateli neprokáže, použije zaměstnavatel pro určení výše náhrady průměrnou cenu příslušné pohonné hmoty stanovenou právě vyhláškou. Tento postup stanoví § 158 odst. 3 zákoníku práce. Náhradu za spotřebovanou pohonnou hmotu určí zaměstnavatel podle ust. § 158 odst. 2 zákoníku práce násobkem ceny pohonné hmoty a množství spotřebované pohonné hmoty. Spotřeba pohonných hmot bude ve smyslu ust. § 158 odst. 4 zákoníku práce počítána podle údajů o spotřebě uvedených ve velkém technickém průkazu použitého vozidla, které je zaměstnanec povinen zaměstnavateli předložit. Jestliže tyto údaje technický průkaz vozidla neobsahuje, přísluší zaměstnanci náhrada výdajů za pohonné hmoty, jen pokud spotřebu pohonné hmoty prokáže technickým průkazem vozidla shodného typu se shodným objemem válců.

[3] Viz vyhlášku MPSV č. [375/2021](#) Sb. K tomu >>> [zde](#).

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)
- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti](#)
- [Detekce podezřelého obchodu v kontextu hazardních her](#)
- [AI omnibus](#)
- [Když model počítá správně, ale závěr je zavádějící: limity AI při oceňování podniků](#)
- [Vyčlenění rodinných nemovitostí \(i v podobě podílu v bytovém družstvu\) do svěřenského fondu](#)
- [Sport versus EU - aktuální sportovní kauzy rozhodované Soudním dvorem EU](#)
- [Dokazování negativních skutečností ve sporném řízení](#)
- [Neoprávněný odběr elektřiny - překvapení vlastníka?](#)
- [Rodič u dítěte v nemocnici: právo na přítomnost neznamená bez dalšího právo na přespání na jip/jirp](#)